

ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2558

1. ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศมิได้ใช้เช่นข้าราชการพลเรือน หากมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นให้ลงโทษ “ฐานประพฤติก้าว”

2. ฐานละเมิดจริยธรรม บัญญัติเพิ่มเมื่อ 2 พฤษภาคม 2557 ถ้าการกระทำความผิดวินัยด้วย ให้ลงโทษตามบทหนักเพียงบทเดียว

3. องค์ประกอบความผิด มีทั้งองค์ประกอบภายนอกได้แก่ พฤติกรรมหรือการแสดงผลออกในการกระทำและองค์ประกอบภายใน คือ จิตใจ ความรู้สำนึกในการกระทำ

การวินัยจัดแยกว่า “ละทิ้ง” กับคำว่า “ทอดทิ้ง” หน้าข้าราชการมีลักษณะต่างกันคือ

“ละทิ้ง” หมายถึงตัวไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ จะลงชื่อหรือไม่ก็ตาม (การลงชื่อเป็นเพียงระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามวินัยฯ ข้อ 16 ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ)

“ทอดทิ้ง” หมายถึง ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

ตัวอย่างวินัย

1. ข้าราชการใช้เวลาราชการไปหาความสำราญส่วนตัวเป็นเหตุให้งานในหน้าที่ที่ค้างคั่ง นับเป็นการประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง ควรให้พิจารณาลงโทษสถานหนัก คือปลดออกหรือไล่ออกจากออกราชการ

2. ข้าราชการไม่มาปฏิบัติหน้าที่ที่เวรยามรักษาการในวันหยุดราชการ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย โดยไม่มีเหตุอันควร ถือว่าผิดวินัยฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาและละทิ้งหน้าที่ราชการ

องค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา

3/5 ม.11 ต.กระดังงา

อ.บางคนที

จ.สมุทรสงคราม

โทรศัพท์ 034-762170-1

E-mail kradangnga034762171@gmail.com

www.kradangnga.go.th

โครงการจัดการความรู้ภายในองค์กร

องค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา

วินัย

และ

การรักษาวินัย

งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดอบต.
องค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา

วินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น

วินัย มี 2 ความหมาย ได้แก่

1.ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ

2. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

วินัยมี 2 ประเภท ได้แก่

1. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

2. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษ มี 5 สถาน

1.วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

1.1 ภาคทัณฑ์

1.2 ตัดเงินเดือน

1.3 ลดขั้นเงินเดือน

2. วินัยอย่างร้ายแรง

2.1 ปลดออก

2.2 ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย 18 ฐาน

1. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ 6)

2. ฐานไม่ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม องค์ประกอบความผิดประกอบด้วย (ข้อ 7 วรรค 1)

- มีหน้าที่ราชการ

- ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม

ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ องค์ประกอบความผิด

(ข้อ 7 วรรค 2)

3. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ 8)

องค์ประกอบความผิด

- มีหน้าที่ราชการ

- ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือก้าวหน้าแก่ราชการ

4. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัสไม่เอาใจใส่ไม่ระมัดระวัง

รักษาประโยชน์ของทางราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ 9 วรรค 1) องค์ประกอบความผิด

- มีหน้าที่ราชการ

- ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัสไม่เอาใจใส่ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง (ข้อ 9 วรรค 2)

5. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. นโยบายรัฐบาล (ข้อ 10 วรรค 1)

ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ 10 วรรค 2)

6. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ (ข้อ 11)

7. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ (ข้อ 12 วรรค 1)

ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง (ข้อ 12 วรรค 2)

8. ฐานขัดคำสั่งของผู้มีบังคับบัญชา ที่เป็นการสั่งตามหน้าที่ราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ (ข้อ 13 วรรค 1)

ฐานขัดคำสั่งผู้มีบังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง (ข้อ 13 วรรค 2)

9. ฐานกระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ 14)

10. ฐานรายงานเท็จต่อผู้มีบังคับบัญชา (ข้อ 15 วรรค 1)

ฐานรายงานเท็จต่อผู้มีบังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง

11. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ 16)

12. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ 17 วรรค 1)

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่ถึง 15 วัน) (ข้อ 17 วรรค 2 ลักษณะที่ 1)

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาดำเนินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุขออนุญาต หรือโดยมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ 17 วรรค 2 ลักษณะที่ 2)

13. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย/ฐานไม่รักษาความสามัคคี/ฐานกลั่นแกล้งกัน/ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ (ข้อ 18)

14. ฐานไม่ให้การต้อนรับ/ฐานไม่ให้ความสะดวก/ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม/ฐานไม่ให้การสงเคราะห์/ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ (ข้อ 19 วรรค 1)

ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดอย่างร้ายแรง (ข้อ 19 วรรค 2)

15. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ศรีของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ 20)

16. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ 21)

17. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการ (ข้อ 22)

18. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ข้อ 23 วรรค 1)

ฐานกระหาพิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก(เว้นประมาท ลหุโทษ) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ 23 วรรค 2)